

се оженилъ за богата гъркиня. Василь отишгълъ при брата си Христа въ Одеса и започналъ да му помага въ търговията. Братъ му билъ съдружникъ съ богати гърци. Ала скоро Христо умрѣлъ въ Одеса. Отъ Цариградъ се завърналъ Никифоръ. Сега Никифоръ взелъ при себе си Василя и заедно съ гърцитѣ построили фабрика за ракия и жълта захаръ, отворили голѣмъ магазинъ за розово масло, коприна и тютюнъ, които купували отъ България. Търговията много повървѣла и братя Априлови станали богати, спечелили много пари.

Къмъ 1828 г. Василь Априловъ поради болестъта си доста отслабналъ тѣлесно. Вече не можалъ да тича по студъ и на тежка работа, та решилъ да напусне фабриката, за да се цѣри и отпочине. Той получилъ паритѣ, що му се падали отъ търговията и отъ фабриката, вложилъ ги въ народната руска банка и почналъ да живѣе отъ лихвитѣ.

Съ това се свършилъ търговския му занаятъ, който не траялъ нито 20 години.

Самообразование, книжовность и родолюбие на Василия Априловъ

Ние казахме, че Василь Априловъ училъ нѣколко години гръцки и руски въ Москва, 5 години училъ по нѣмски и гръцки въ Брашовската гимназия, 2-3 години училъ и въ Виена, но не довършилъ университета. Презъ всичкото това време той изучилъ 5 езика: гръцки, латински, нѣмски, руски и френски. Българска книга не училъ. За това той се мислѣлъ, че е истински гръкъ (елинъ). Обличалъ се като гръкъ, бръснѣлъ мустацитѣ си, пишелъ и четѣлъ по гръцки и се казвалъ, че е гръкъ.

Въ Влашко и въ Бесарабия имало много гръцки търговци. Тѣ съ кораби плавали по Черно-море и по Дунава чакъ до Виена и разнасяли разни стоки. Въ Галацъ, Браила, Букурещъ, Одеса, Брашовъ, Буда-Пеща и Виена имало цѣли колонии богати гърци. Въ Букурещъ имало висше гръцко училище съ бележити учени гърци.